

OSKAR ANDERSSON

Viljestark 20-årig ungdom.

"Live fast, die young and leave a beautiful looking corpse"

OSYNERGI
Ett friformsscenario av
Daniel Roos och
Daniel Jacobsson

MAGNUS ANDERSSON

Viljestark 20-årig ungdom.

"Live fast, die young and leave a beautiful looking corpse"

OSYNERGI
Ett friformsscenario av
Daniel Roos och
Daniel Jacobsson

Jaha, hejsan det är jag som är Andersson och jag är riktigt jävla trött på den här skiten. Nu är det nog tramsat. Den här jäkla herr Wessel och hans föräldrade världssyn. Alla meningslösa regler. Det ändlösa arbetet och de där galningarna till vakter. Det börjar bli dags att göra någonting åt det här och komma härifrån. Det kan ju inte vara meningen att man ska leva så här, då kunde de ju ersatt oss med maskiner eller nått.

Nä, nu är det dags att bryta sig ur allt detta. Jag vet ju fasiken inte hur, men någon lösning måste det ju ändå finnas. Den där herr Gustavsson verkar ju veta någonting, men han är ju för kraftlös för att säga någonting vettigt också stammar han hela tiden. Jag tror det bästa vore om vi kunde få kontakt med de andra arbetslagen. Samla ihop oss och resa oss mot övermakten.

Det måste ju finnas en riktig värld därute. En glad värld, en plats där folk har vettiga arbetstiden, fritid, barn, hus, sådana saker. Det kan ju inte vara meningen att man ska leva i ett stort arbetsläger. Hur kom vi hit egentligen? Vad hade vi gjort? Ingen svarar på frågor. Säger man någonting som någon uppfattar som icke enligt reglementet, så blir man bestraffad. Indragna matransoner, stryk eller ännu värre; mer arbete.

Jag vet att i alla fall jag vill ha ett bättre liv; hus, fru, kanske tom fröken Ericsson... Men nä, föresten, inte fröken Ericsson.

Jaha, hejsan det är jag som är Andersson och jag är riktigt jävla trött på den här skiten. Nu är det nog tramsat. Den här jäkla herr Wessel och hans föräldrade världssyn. Alla meningslösa regler. Det ändlösa arbetet och de där galningarna till vakter. Det börjar bli dags att göra någonting åt det här och komma härifrån. Det kan ju inte vara meningen att man ska leva så här, då kunde de ju ersatt oss med maskiner eller nått.

Nä, nu är det dags att bryta sig ur allt detta. Jag vet ju fasiken inte hur, men någon lösning måste det ju ändå finnas. Den där herr Gustavsson verkar ju veta någonting, men han är ju för kraftlös för att säga någonting vettigt också stammar han hela tiden. Jag tror det bästa vore om vi kunde få kontakt med de andra arbetslagen. Samla ihop oss och resa oss mot övermakten.

Det måste ju finnas en riktig värld därute. En glad värld, en plats där folk har vettiga arbetstiden, fritid, barn, hus, sådana saker. Det kan ju inte vara meningen att man ska leva i ett stort arbetsläger. Hur kom vi hit egentligen? Vad hade vi gjort? Ingen svarar på frågor. Säger man någonting som någon uppfattar som icke enligt reglementet, så blir man bestraffad. Indragna matransoner, stryk eller ännu värre; mer arbete.

Jag vet att i alla fall jag vill ha ett bättre liv; hus, fru, kanske tom fröken Ericsson... Men nä, föresten, inte fröken Ericsson.

Den där jäkla herr Wessel ja. Han är en sådan där gammaldags pliktfanatiker. Alltid på rätt plats, vid rätt tidpunkt, på minuten. Och så den där fåniga tyska brytningen. Nåja han verkar iaf vara generös mot fröken Ericsson, men i övrigt verkar han bara vara ett jäkla fascist-as. Fast man bör passa sig för att sätta sig upp emot honom. Då blir det stryk.

I all tristessen har vi i alla fall fröken Ericsson. Hennes religiösa fanatism och godtrogenhet gör henne en smula tråkig. Det vore kanske bra om hon hittade någonting inom sig själv istället för att hela tiden påkalla överheters interferens. Nåja, hon ser ju ganska söt ut i alla fall. Kysste henne vid ett tillfälle, men hon verkade ju inte så intresserad. Vi får väl se hur det går på den fronten, men det hade väl inte varit helt fel med lite, ehum, förlösning i denna annars så trista tillvaro.

Gustafsson, ett enigma. Han tycks trött, bitter, led på livet. Ändå arbetar han hårt och följer reglerna. Han lyssnar på herr Wessels olika order och skrik. Han följer ledaren, går till sina undersökningar och sover där han ska och så vidare. Ändå verkar han helt död. Nä, vad grabben egentligen behöver är en rejäl sväng sänghalm. Han

Den där jäkla herr Wessel ja. Han är en sådan där gammaldags pliktfanatiker. Alltid på rätt plats, vid rätt tidpunkt, på minuten. Och så den där fåniga tyska brytningen. Nåja han verkar iaf vara generös mot fröken Ericsson, men i övrigt verkar han bara vara ett jäkla fascist-as. Fast man bör passa sig för att sätta sig upp emot honom. Då blir det stryk.

I all tristessen har vi i alla fall fröken Ericsson. Hennes religiösa fanatism och godtrogenhet gör henne en smula tråkig. Det vore kanske bra om hon hittade någonting inom sig själv istället för att hela tiden påkalla överheters interferens. Nåja, hon ser ju ganska söt ut i alla fall. Kysste henne vid ett tillfälle, men hon verkade ju inte så intresserad. Vi får väl se hur det går på den fronten, men det hade väl inte varit helt fel med lite, ehum, förlösning i denna annars så trista tillvaro.

Gustafsson, ett enigma. Han tycks trött, bitter, led på livet. Ändå arbetar han hårt och följer reglerna. Han lyssnar på herr Wessels olika order och skrik. Han följer ledaren, går till sina undersökningar och sover där han ska och så vidare. Ändå verkar han helt död. Nä, vad grabben egentligen behöver är en rejäl sväng sänghalm. Han

verkar ha en hel del koll på saker och ting, fast han pratar inte mycket om det. Men jag tror han kan ha en hel del koll på saker och ting. Så mycket som han håller sig till systemen så vore det inte konstigt om han vet saker vi andra inte vet.

Hur jag ser ut? Jo, jag är en och nittioen och väger runt 90 kilo jämna. Ganska muskulös, inte för att jag använder dem så mycket. Har en liten kulmage. Jag tror jag äter för mycket på bespisningen. Har ett kortklippt, blont hår. En smula buskiga ögonbryn, ganska bred näsa och ett brett fryntligt grin.

verkar ha en hel del koll på saker och ting, fast han pratar inte mycket om det. Men jag tror han kan ha en hel del koll på saker och ting. Så mycket som han håller sig till systemen så vore det inte konstigt om han vet saker vi andra inte vet.

Hur jag ser ut? Jo, jag är en och nittioen och väger runt 90 kilo jämna. Ganska muskulös, inte för att jag använder dem så mycket. Har en liten kulmage. Jag tror jag äter för mycket på bespisningen. Har ett kortklippt, blont hår. En smula buskiga ögonbryn, ganska bred näsa och ett brett fryntligt grin.